

“మనుష్యుడు ఏమి విత్తునో”

(2 సమూ. 11-16; 18)

విశ్వంలో అల్లబడిన సూత్రాల్లో గలతీ. 6:7, 8లో వ్యక్తపరచిన సూత్రం ఒకటి:

మోసపోకుడి, దేవుడు వెక్కిరింపబడడు; మనుష్యుడు ఏమి విత్తునో ఆ పంటనే కోయును. ఏలాగనగా తన శరీరేచ్ఛలనుబట్టి విత్తువాడు తన శరీరమునుండి క్షయమును పంట కోయును, ఆత్మనుబట్టి విత్తువాడు ఆత్మనుండి నిత్య జీవమును పంట కోయును.

నీవు నమ్మడలచుకొన్నది ఏదో అది నమ్ము; అయితే ఒక మాట, నీవు విత్తావా, నీవు కోస్తావు. అదే రకమైనదాన్ని నీవు కోస్తావు, నీవు విత్తినదానికంటే ఎక్కువగా కోస్తావు. విత్తడం కోయాడాన్ని గూర్చిన చట్టాలవి - మనం విత్తామంటే మాత్రం, దాని క్రమాన్ని మార్చడానికి మనం ఏమీ చేయలేం. అది తప్పించుకోలేనిది. “మనుష్యుడు ఏమి విత్తునో ఆ పంటనే కోయును.” “క్షమాపణ అయినప్పటికిని” అదే పద్ధతి అని ఒక రచయిత అన్నాడు.

“నేను పశ్చాత్తాపపడుతున్నా”నంటే సమస్తం సరిగా ఉంటుందనే భావనను కొన్ని సార్లు మనం మన పిల్లల మనస్సుల్లో నాటుకునేలా చేస్తాం. వారికి వయస్సు వచ్చే కొలది, “నేను పశ్చాత్తాపపడుతున్నానని” ప్రభువుకు చెప్పితేనే చాలు, పాపమెన్నడు వారు చేయనట్లు భావించబడుతుంది. లేక అది “నిజంగా చెడ్డపాపమైతే,” ఆహ్వానానికి వారు కదలి, “నేను పశ్చాత్తాపపడుతున్నా”నని సంఘానికి చెప్పితే, యికను దానికి పర్యవసానాలేవీ ఉండవు అనే తలంపును కలిగి ఉంటాం. నీవు పాపం చేసినట్లయితే, క్షమాపణ ఉన్నప్పటి కిని పర్యవసానాలు ఉంటాయని మనపిల్లలకు చెప్పలేం. రాత్రంతా నిదురపట్టదు. జనులు నిన్ను నమ్మరు.

“అది ధర్మం కాదు! నేను చింతిస్తున్నానని నా భార్యతో/భర్తతో చెప్పాను. కాని ఆమె/ఆయన నన్ను నమ్మడంలేదు” లేదా “నేను నా పాపాన్ని ఒప్పుకొని సంఘం ప్రార్థన కొరకు నేను అడిగాను. అయినా కొంతమంది నన్ను అంగీకరించడంలేదు. అది ధర్మంకాదు” అని ప్రజలు చెప్పడం నేను తరచుగా వింటూ ఉంటాను. క్షమాపణ జరిగినప్పటికిని - “మనుష్యుడు ఏమి విత్తునో ఆ పంటనే కోయును” అనే విషయం మాటి మాటికి నేను జ్ఞాపకం చేయవలసి వస్తుంది.

నీకు మరొకనికి జరిగిన దెబ్బలాటలో నీ చెయ్యి విరిగిపోయింది. అయితే తరువాత మీ యిద్దరు సమాధానపడ్డారు. అయినంత మాత్రాన విరిగిపోయిన చెయ్యి యింకా విరిగిపోయినట్టే ఉంటుంది. దానికి నీవింకా కట్టుకట్టాలి. క్షమాపణ జరిగినా - నీవు విత్తినదానినే కోస్తావు.

దీనికి దావీదు జీవితం కంటే శ్రేష్ఠమైన ఉదాహరణ మరొకటిలేదు. మన గత పాఠంలో నొక్కి పలికింది విత్తనాలు విత్తడాన్ని గూర్చి - దావీదు బత్సెబత్ పాపం చేసి

నాటకం ఆదాడు. అంతే గాకుండా బజ్జెబ యొక్క భర్తను చంపించాడు. ఈ పాఠంలో, తదుపరి సంవత్సరాలలో ఆ పంటను కోసినట్లు చూడబోతున్నాం.

“మనుష్యుడు ఏమి విత్తునో” (2 సమూ. 11: 12)

మనం కొంత పూర్వ చరిత్రను ఆలోచన చేద్దాం; ఆ తరువాత పంటను కోసే దావీదు యొక్క విషాదకరమైన కథను చూద్దాం.

తిరిగి రెండవ సమూయేలు 3కు వెళ్లదాం. 2 సమూయేలు 3 కాలంలో, దావీదు కేవలం యూదా అనే ఒకే గోత్రానికి రాజుగా ఉండేవాడు. అతని రాజధాని నగరు హెబ్రోను. 2వ వచనంలో మనం యిలా చదువుతాం: “హెబ్రోనులో దావీదునకు పుట్టిన కుమారులెవరనగా, అమ్మోను అను అతని జ్యేష్ఠపుత్రుడు, యెజ్రెయేలీయురాలగు అహీనోయమువలన పుట్టెను.” అహీనోయము దావీదు రెండవ భార్య (అతని మొదటి భార్యయైన మీకాలుకు పిల్లలు లేరు). “కిల్యాబు అను రెండవవాడు కర్కెలీయుడగు నాబాలు భార్యయైన అబీగయీలు వలన పుట్టెను.” (అబీగయీలు దావీదుకు మూడవ భార్య. ఆమె మూర్ఖుడగు నాబాలుకు జ్ఞానవంతురాలైన భార్యగా మనకు జ్ఞాపకం ఉంది.) మూడవ వచనం యిలా కొనసాగింపబడింది: “మూడవవాడైన అబ్షాలోము గెషూరు రాజగు తలమయి కుమార్తెయగు మయకావలన పుట్టెను.” తలమయి అనేది ఆమె తండ్రి పేరని గుర్తుంచుకో; అతన్ని గూర్చి తరువాత మాట్లాడుకుందాం. 4, 5 వచనాలలో యింకను ముగ్గురు కుమారులను గూర్చి చదువుతాం. వారిలో ఒక్కొక్కడు ఒక్కొక్క భార్యకు పుట్టినవాడు! దావీదు భార్యలను చేసికొంటూ ఉన్నాడు, పిల్లలను కంటూ ఉన్నాడు. ప్రస్తుతానికి యిద్దరు కుమారులను గమనించు: జ్యేష్ఠుడు అమ్మోను (2 వ.) మూడవవాడు అబ్షాలోము (3 వ.).

ఈ పాఠం అబ్షాలోము మీద కేంద్రీకరించబడినందున, తన పూర్వ చరిత్ర కొరకు 2 సమూయేలు 14కు కొంచెం సేపు వెళ్లదాం. 25, 26 వచనాలు అబ్షాలోమును గూర్చి చేయబడిన వ్యాఖ్యానం 25వ వచనం యిలా అంటుంది: “ఇశ్రాయేలీయు లందరిలో అబ్షాలోముంత సౌందర్యముగలవాడు¹ ఒకడును లేడు; అరికాలు మొదలుకొని తలవరకు ఏ లోపమును అతనియందు లేకపోయెను” (ఆ మాటలలో నన్నెవరైనా వర్ణించియుంటే అలా వర్ణించింది నా తల్లి మాత్రమే!) దావీదు అతనివైపు చూచినప్పుడు, అతని గుండె తాను అనుకునే దానికంటే వేగంగా కొట్టుకునేది - “ఈలాటి అందగాడికి, బలిష్ఠునికి నేను తండ్రినయ్యాననే ఆనందంతో!”

26వ వచనం యిలా అంటుంది: “తన తల వెండ్రుకలు భారముగా నున్నందున ఏటేట అతడు వాటిని కత్తిరించుచు వచ్చెను.” రెండు వందల తులములంటే మూడు - అయిదు పౌనులు బరువు ఉంటుంది. పోలిక చెప్పడానికి తగినట్లుగా నాకు ఏదీ కన్పించడంలేదు. అయితే రెండు పౌనుల బీన్స్ నంచి ఉంది; అది బరువుగానే ఉంది.² అబ్షాలోము తన భారమైన వెండ్రుకలను కత్తిరించుకోడం ఎందుకో నేను అర్థం చేసికోగలను గాని, అవి తూనిక వేయవలసిన అవసరమేమి? ఈ మధ్య నీవు

కత్తిరించుకున్నప్పుడు, కత్తిరించిన వెండ్రుకలను తూకం వేయించావా? అందులో అబ్బాలోము ఆడంబరం గోచరిస్తుంది. అతడు తన అందమైన, నల్లని జుట్టు విషయమై గర్విస్తున్నాడు.

అతడు ఒక అందమైన యువకుడు. అతడు బాలుడుగా ఉన్నప్పుడు దావీదు ఎప్పుడు చూసినా, ఒక్కసారి ఆగి అతని తలను మృదువు స్పృశించుచు, “ఎంత అందమైన యువకుడివి నువ్వు” అని అనేవాడు.

అటు తరువాత కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచింది. హెబ్రోనులో ఏడు సంవత్సరాలు గడిపిన పిమ్మట దావీదు యెరూషలేమును పట్టుకొని దానిని తన రాజధాని నగరుగా చేసికొన్నాడు. 2 సమూ. 5:13లో మనం యిలా చదువుతాం: “దావీదు హెబ్రోనునుండి వచ్చిన తరువాత యెరూషలేములోనుండి యింక అనేకమైన ఉపపత్తులను³ (మనకు దాదాపు పదిమందివరకూ తెలుసు⁴) భార్యలను చేసికొనిగా దావీదునకు ఇంకను పెక్కుమంది కుమారులును కుమార్తెలును పుట్టిరి.” 14నుండి 16 వవనాలవరకు యింకను పదకొండుగురు కుమారులు పేర్కొనబడ్డారు. దావీదు కుటుంబ వృక్షం బహు భారమై, దానిలోని కొన్ని ఫలాలు కుళ్లిపోవారంభించాయి.

ముందు పాఠాలలో, రాజుగా తన తొలి దినాల్లో - విజయవంతుడగు యుద్ధ శూరుడుగాను పరిపాలనాదక్షుడుగాను, జ్ఞానియైన నిర్వాహకుడుగాను, దేవుని హృదయపూర్వకమైన ఆరాధకుడుగాను చూచాం. మనం చూడని ఒకే విషయమేమంటే - దావీదు కుటుంబికుడుగా ఉండడమే. భార్యలను చేసికొని పిల్లలను కనడానికి అతనికి సమయముంది. అయితే అతని పిల్లలను రూపుదిద్ది చక్కగా మలిచేదానికి సమయం లేకపోయింది.

చివరిగా, 2వ సమూయేలు 11లో దావీదుకు కొంత విశ్రాంతి సమయం దొరికింది. ఆ సమయంలో అతడు తన కుటుంబంతో ఉండడానికి బదులు, తన రాజనగరు మిద్దెమీద పచారాలు చేయనారంభించాడు. ఒక సౌందర్యవతి స్నానం చేయడం చూచేవరకు తన కదలికలను కొనసాగించాడు. ఆమెను పిలిపించుకొని తనతో వ్యభిచరించిన తరువాత, ఒక పాపముపై మరొక దానిని సమకూర్చుకుంటూనే ఉన్నాడు. తన జీవిత కాలమంతా యెహోవా దేవునియందు భయభక్తులు కలవాడు తన బతుకులో విచ్చిలవిడి కామంతో వ్యవహరించిన ఒక మధ్యాహ్నం అది. ఏదియేమైనా, “మనుష్యుడు ఏమి విత్తునో ఆ పంటనే కోయును” అనేది నిజమేనా? అదే రకమైన పంట కోసేది కూడా నిజమేనా? విత్తినదానికంటే కోసేది అధికమై ఉంటుంది అనేది నిజమేనా?

మన గత పాఠంలో, ప్రవక్తయైన నాతాను దావీదుతో మాట్లాడిన విచిత్ర దృశ్యాన్ని మనం చూచాం. “ఆ మనుష్యుడవు నీవే”నని అతడు దావీదుకు తెలిపాడు (2 సమూ. 12:7). “నేను యెహోవాకు విరోధముగా పాపము చేసితివి” అని దావీదు పశ్చాత్తాప హృదయుడై పలికిన మాటలు మనం గుర్తించాం (2 సమూ. 12:13ఎ). కీర్తన. 51లో దావీదు నిరాశను, కీర్తన. 32లో అతని సంతోషాన్ని తెలికించాం. “-నీవు చావకుండునట్లు యెహోవా నీ పాపమును పరిహరించెను” అని నాతాను దావీదుకు అభయమిచ్చాడు (2 సమూ. 12:13బి). పాత నిబంధనలో సయితం దేవుని కృపామహద్దైశ్వర్యాన్ని చూడడం

ఆశ్చర్యంగా లేదా? “నీవు చావవు. రాళ్ళతోరువ్వి చంపబడవు. వ్యభిచారము, నరహత్య అనేవాటికి ధర్మశాస్త్రంలో విధించిన దండన - రాళ్లు రువ్వి చంపడమనేది మరణ దండన. నీవు జీవింపబోతావ్!” ఐదు వాక్యాలు దావీదు నోటినుంచి వచ్చాయి. “యెహోవాకు విరోధముగా నేను పాపము చేసితిని” అనే మాటలు దావీదు నోటనుండి వచ్చాయి. దీనితో దావీదు సమస్య తీరిపోయింది. అతనికి యికను సమస్యయే లేదు. సమస్తం గతంలో ఉన్నట్లుగానే మారిపోయింది - అవునా?

లేదు.

గతంలో ఉన్నట్లు యిప్పుడు ఏదీ లేదు.

క్షమాపణతో నిమిత్తం లేకుండ - “మనుష్యుడు ఏమి విత్తునో ఆ పంటనే కోయును.”

“ఆ పంటనే కోయును” (2 సమూ. 12-19)

12:10లో నాతాను దావీదుతో పలికిన మాటలను గమనించు: “నీ యింటివారికి సదాకాలము యుద్ధము కలుగును.” 12:11లోని ప్రత్యేకమైన ఉదాహరణను గమనించు: “నా మాట ఆలకించుము; యెహోవానగు నేను నెలవిచ్చునదేమనగా - నీ యింటివారి మూలముననే నేను నీకు అపాయము పుట్టింతును; నీవు చూచుచుండగా నేను నీ భార్యలను తీసి నీ చేరువ వానికప్పగించెదను. పగటియందు వాడు వారితో శయనించును.”

అప్పుడు దావీదు హృదయం యిలా తలంచాయుండవచ్చు: “దేవా, అది న్యాయం కాదు! నేను క్షమింపబడినవాడను, నేను సమ్మోహమైన మాటలను పలికాను. నేను ఏమి చేయాలో అదే చేశాను. ఖడ్గం నా యింటికి దూరంకాదంటే అర్థమేమి?” (వాస్తవంగా దావీదు హృదయం ఏమందో మనకు తెలియదు).

“నేను అన్నదానికి భావం అదే. క్షమాపణతో నిమిత్తం లేకుండ - మనుష్యుడు ఏమి విత్తునో ఆ పంటనే కోయును.”

పాపము వల్ల దోషము తొలిగింపబడినప్పటికిని, దాని ఫలితాలు నిలిచి యుంటాయి. పాపాన్ని గూర్చి మనకు ఆ సంగతి తెలుసా? పాపమనేది అంత తేలికైన విషయం కాదు. “దాన్ని గూర్చి మనం చింతించ పని లేదు. దాన్ని నేను ఒక్క క్షణంలో నివారిస్తాను” అని మనం చెప్పలేం. దావీదు జీవితంలోని పది వేలలోని ఒక సాయంత్రపు వేళ - కేవలం ఒకే ఒక సాయంత్రం - దాని ఫలితాలు సంవత్సరం వెంట సంవత్సరం, సంవత్సరం వెంట సంవత్సరం వచ్చాయి.

12:10లో “ఇల్లు,” 12:11లో “ఇంటివారు” అనే మాటలను గుర్తించు. “నీ యింటివారి మూలముననే నేను నీకు అపాయము పుట్టింతును.” ఇంటికి విరోధంగా ఎడతెగని పోరు ఉంటుంది. కొన్ని తుఫానులు వెలుపటనుండి వస్తాయి. అది ఏమై యుండాలో యిల్లు ఆలాటిదైయుంటే దానిని అది తట్టుకొంటుంది. ఇండ్లను నాశనం చేసే తుఫానులో లోపలినుండి వచ్చేవే. దావీదు చేసిన పాపాన్ని బట్టి, అతని యింటివారు తుఫాను వెంట తుఫానులతో లోలోన తప్పిస్తారు.

గత పాఠంలో మొదటి ఫలితాన్ని గుర్తించాం: దావీదు బత్సేబల అక్రమ సంబంధం వలన వుట్టిన కుమారుడు చచ్చిపోయాడు. 2 సమూయేలు 13లో మిగిలిన పర్యవసానాన్ని చూడబోతాం.

స్త్రీని చెరపడం (13:1-19)

నా మట్టుకు చెప్పాలంటే, 13వ అధ్యాయంలోని కథ బైబిల్లో అత్యంత దుఃఖకరమైనది. అది నాకు అలా ఉండటంలో నాకు ముగ్గురు కుమార్తెలుండడమే కారణం కావచ్చు. నేడు అలా జరిగితే వివరాలన్నీ T. V.లో ప్రచురం చేయబడతాయి. చర్చించడం ముచ్చటి అలా ఉంచి, అలాటి పాపాలను గురించి కేవలం ఆలోచించడానికి కూడా మనం యిష్టపడం. కానప్పటికీ, పాపముల ఫలితం అనే ఒక పాఠాన్ని మనం యిక్కడ నేర్చుకోవలసియుంటుంది. దానిని త్వరగా గమనిద్దాం.

అధ్యాయం యిలా ఆరంభమౌతుంది: “తరువాత దావీదు కుమారుడగు అబ్షాలోము నకు తామారను నొక సుందరవతియగు సహోదరియుండగా” (13:1a). 3వ అధ్యాయం తరువాత అబ్షాలోమును గూర్చి మనం యిదే తొలిసారిగా చదువుతున్నది. రమారమి ఇరవై సంవత్సరాలు గతించిపోయాడు. దావీదూ, నీవు యింత కాలం ఏమి చేస్తున్నావ్? “నేను సైన్యాలను నడిపిస్తున్నాను, వివాహాలు చేసికొంటూ పిల్లలను కంటున్నాను.” దావీదూ, ఆ కుటుంబంతో ఏమి చేస్తున్నావ్? నీ కుటుంబంతో నీవు ఎలాటి సంబంధాన్ని కలిగియున్నావ్? ఏమీ లేనట్టు కనిపిస్తుంది.

దావీదు బత్సేబతో పాపం చేయకముందు, దావీదు ఆజ్ఞ యిచ్చినప్పుడు, అది జరిగేది. అప్పటిలో అతడు అందరి గౌరవాన్ని చూరగొన్నాడు. ఇప్పుడు అతడు ఆ గౌరవాన్ని పోగొట్టుకున్నాడు - ప్రత్యేకించి అతని పిల్లలలో. అతని పిల్లలకు, ఘనపరచబడవలసిన తండ్రిగా ఉండడానికి బదులు, రాజు వారికి అనుకూలంగా తిప్పుకునే ఆట బొమ్మగా మారిపోయాడు.

“దావీదు కుమారుడగు అబ్షాలోముకు తామారను నొక సుందరవతియగు సహోదరి” యుంది. ⁵ దావీదు యొక్క మిగిలిన పిల్లలందరు అబ్షాలోముకు అన్నదమ్ములు, అక్కచెల్లెండ్రే ఔతారు గదా! తామారు, సౌందర్యవతియగు తామారైతే అబ్షాలోముకు తోడవుట్టువు. ⁶

వచనం 1 చదువుతూ పో: “దావీదు కుమారుడైన అమ్నోను ఆమెను మోహించెను.” 3వ అధ్యాయం తరువాత అమ్నోనును గూర్చి మనం చదివేది యిదే తొలిసారి. అమ్నోను దావీదుకు పెద్ద కుమారుడని జ్ఞాపకం ఉంచుకో, అతడు సింహాసనానికి వారసుడు, యువరాజు. అయినా, “అమ్నోను ... తామారును మోహించెను.” ⁷ తామారుపై తనకున్న “మోహంతో” చిక్కిపోయాడు, కాని దాని విషయంలో ఏమి చేయాలో అతనికి తోచలేదు. తామారు రాజు నగరులోని మరియొక చోట భద్రంగా ఉంచబడింది. ⁸

“అమ్నోనునకు యెహోనాదాబు ⁹ అనే మిత్రుడొకడుండెను” (13:3). నీవు తప్పు చేయగోరినట్లయితే నిన్ను ప్రోత్సహించే “స్నేహితుని” కనుగొనడం కష్టమేమీ కాదు, నీవు ఎలా చేయాలో కూడా అతడే చెప్పుతాడు. ¹⁰ “రాజకుమారుడవైన నీవు నానాటికి చిక్కిపోవుటకు హేతువేమి?” అని యెహోనాదాబు అమ్నోనును అడిగాడు (13:4).

మరో విధంగా చెప్పాలంటే, “అది నిన్ను సంతోషపరచలేనప్పుడు, నీవు రాజ కుమారుడవుగాను యవరాజుగాను ఉండి ప్రయోజనమేముంది? నిన్ను సంతోషపరచలేనప్పుడు, నీవు రాజు కుమారుడవుగాను యువరాజుగాను ఉండి ప్రయోజనమేముంది? నిన్ను సంతోషంగా ఉంచడానికి ఏమి కావాలి? నీవు దాన్ని నాకు చెప్పినట్లయితే, దాన్ని ఎలా పొందాలో నేను నీకు తెలుపుతాను” అని అతడన్నట్లున్నాడు.

ఇందులో దావీదును వారు తమకు అనుకూలంగా ఎలా తిప్పుకున్నారో గమనించు. తన్ను వేదించేది ఏదో అమ్మోను యెహోనాదాబుకు తెలుపగా, అతనితో యెహోనాదాబు యిలా ఉపాయం చెప్పాడు.

నీవు రోగివైనట్లు వేషము వేసికొని నీ మంచముమీద పండుకొనియుండుము. నీ తండ్రి నిన్ను చూచుటకు వచ్చినప్పుడు నీవు - “నా చెల్లెలైన తామారుచేత సిద్ధపరచబడిన భోజనమును నేను భుజించునట్లు ఆమె వచ్చి నేను చూచుచుండగా దానిని సిద్ధముచేసి నాకు పెట్టునట్లు సెలవిమ్మని అడుగుమని అతనికి బోధింపగా అమ్మోను పడకమీద పండుకొనెను” (13:5)

అమ్మోను యెహోనాదాబు సలహాను పాటించాడు. తన వారసుడైన వానిని దావీదు దర్శించినప్పుడు, యెహోనాదాబు అబద్ధాన్ని అమ్మోను రాజునకు తెలిపాడు. తనకు కావలసిన దానిని పొందడానికి రాజును సాధనంగా భావించాడు. నీవు గైరు హాజరైన తండ్రివైనప్పుడు, యితరులు నిన్ను వాడుకొనడం సులభమే. గైరు హాజరైన తండ్రులు దోషభరితులై తమ పిల్లలు వారిని యిష్టపడతారో లేదోనని ఆతురత కలిగియుంటారు. అలాంటి తండ్రులు సులభంగా వారి చేతిలోని కీలుబొమ్మ లొతుంటారు.

దావీదు అమ్మోను విన్నపాన్ని అంగీకరించి, తామారును అమ్మోను గదికి వెళ్లి అతనికి అక్కడ భోజనం చేసిపెట్టేలా ఆజ్ఞాపించాడు. ఏదియోలుగన్నా, ఆమె వెళ్లి భోజనం సిద్ధపరచిన తరువాత,¹¹ అతడు దాన్ని తినడానికి నిరాకరించాడు. తన గది సమీపంనుండి వెళ్లిపొందని ప్రతిఒక్కరికి అతడు ఆజ్ఞాపించాడు. ఆ మీదట ఆమె స్వయంగా తనకు భోజనం వడ్డించునట్లు తన గదిలోనికి ఆ భోజనాన్ని తెమ్మని తామారును అమ్మోను పిలిచాడు. ఆమె అలా చేసినప్పుడు, అతడు ఆమెను పట్టుకొని - “నా చెల్లి రమ్ము, నాతో శయనించుము” అని చెప్పాడు (13:11). ఆమె భయకంపితురాలై, తన కామాన్ని అణచుకోమని బతిమాలింది.¹² అయినా “అతడు ఆమె మాట వినక ఆమెను బలవంతము చేసి అవమానపరచి ఆమెతో శయనించెను” (13:14). “అతడు ఆమెను చెరిచెను” (NIV) అతడు తన సొంత చెల్లిని చెరిచాడు.

“అమ్మోను ఈలాగు చేసిన తరువాత ఆమె యెడల అత్యధికమైన ద్వేషము పుట్టి అదివరకు ఆమెను ప్రేమించినంతకంటే అతడు మరి యెక్కువగా ఆమెను ద్వేషించి లేచి పొమ్మని ఆమెతో చెప్పగా” (13:15), యౌవన స్త్రీలారా, ఆ మాటలను ఆలకించి హృదయంలో దాచుకొనండి. కొందరు పురుషులు కామం తీర్చుకొనడం కొరకే ప్రేమ కలాపాల్లో పడతారు, కాని ఆ వాంఛ తీరిన తోడనే మిమ్మును దాని నిమిత్తమే ద్వేషిస్తారు.

వివాహ బంధంలో పరస్పర వాంఛ రమ్యమైనదే. ¹³ కాని దానికి వెలుపల అది నీచమైనది గాను అసహ్యమైనదిగాను మారుతుంది.

చెరచబడిన తరువాత తన్ను త్రోసివేయవద్దని తామారు అతని కాళ్లమీద పడి బతిమాలింది. అయితే వినడానికి అతనికి మనస్సు లేకపోయింది. [“తామారును” కాదు, “నా చెల్లినీ” కాదు అయితే “ఆ స్త్రీని”] “దీనిని నాయొద్దనుండి వెళ్లగొట్టి తలుపు గడియ వేయుమని” అతడు తన పనివారిలో ఒకనితో చెప్పాడు (13:17). తన కన్యత్వానికి చిహ్నమైన వస్త్రాన్ని చింపి ¹⁴ “నెత్తిమీద చెయ్యిపెట్టుకొని యేడ్చుచు” ¹⁵ తామారు వెళ్లిపోయింది.

“అమ్మోనూ, నీవు రాజు కుమారుడవైనంత మాత్రాన, నీకు యిష్టం వచ్చిన స్త్రీతో పోయి బ్రతుకగలవనే ఆలోచన నీకు ఎక్కడనుండి వచ్చింది? కామాన్ని అణచుకొనేదానికి బదులు తీర్పుకోవాలనే ఉద్దేశం నీకు ఎక్కడనుండి వచ్చింది?” అమ్మోను అందుకు చిరునవ్వు ఒకటి వేసి, “దీనిని నేను నా తండ్రి వద్దనుండి నేర్చుకున్నానని” బదులివ్వవచ్చు. తండ్రి ఎలాటివాడో కుమారుడు కూడా అలాటివాడే.

దావీదు యింటిలోనుండి ఖడ్గం ఎన్నడు తొలిగిపోదు.

నీచమైన ఈ సంఘటనను గూర్చి దావీదు తెలిసికొన్నప్పుడు దావీదు ఏమి చేసియుంటాడు? 13:21ని చూడు: “ఈ సంగతి రాజగు దావీదునకు వినబడినప్పుడు అతడు బహు రౌద్రము తెచ్చుకొనెను.” ¹⁶ అతడు అమ్మోనును క్రమశిక్షణలో పెట్టలేదు. అతడు తామారును ఓదార్చలేదు; సమస్య పరిష్కారానికి వారిలో ప్రతి ఒక్కరిని పిలువలేదు. అతడు కేవలం తన రౌద్రాన్ని కనుపరచాడు. అమ్మోను దావీదు పుస్తకంలో ఒక పేజీని కాపీ చేసినప్పుడు రాజు తన కుమారుని ఎలా దండించగలడు?

క్షమాపణ సంగతి ఎలాగున్నా, -“మనుష్యుడు ఏమి విత్తునో ఆ పంటనే కోయును.”

పగ తీర్చుకొనడం (13:20-36)

జరిగిన సంగతిని గూర్చి తామారుకు తోబుట్టువైన అబ్బాలోమునకు తెలియవచ్చినప్పుడు, అమ్మోనును శిక్షింపకుండ వదలకూడదనే తీర్మానం చేసికొన్నాడు. “-నీ అన్నయగు అమ్మోను నిన్ను కూడినాడు గదా?” అని అబ్బాలోము తామారును అడిగాడు. అమ్మోనును అబ్బాలోము ఎందుకు సందేహించాడో నాకు తెలియదు. అమ్మోను కండ్లలో ఒకవేళ కామాన్ని అబ్బాలోము చూచియుంటాడా? లేక అతనిమీద వదంతి ఏమైనా వినియుంటాడా? తామారు ఏడుస్తూ, మాటలాడలేక తన తలను ఆడించినట్లు నేను చూస్తున్నాను. అయితే “నా చెల్లీ నీవు ఊరకుండుము” అని అబ్బాలోము తామారుతో అన్నాడు (13:20). “కావున తామారు చెరుపబడినదై తన అన్నయగు అబ్బాలోము ఇంట నుండెను.”

“అబ్బాలోము తన అన్నయగు అమ్మోనుతో మంచి చెడ్డలేమియు మాటలాడక ఊరకుండెను గాని, తన సహోదరియగు తామారును బలవంతము చేసినందుకై అతనిమీద పగయుంచెను” (13:22). అతడు తన సహోదరుడైన అమ్మోనుతో మాట్లాడకుండ రెండు సంవత్సరాలు గడిపాడు. ఇద్దరు ఒకే బల్లవద్ద భోజనం చేసేవారు, రాజు నగరిలో ఒకరిని ఒకరు దాటుకొంటూ తిరుగుతూ ఉండేవారు, అయితే అమ్మోను అనేవాడు

లేడన్నట్టే అబ్బాలోము మసలుకున్నాడు. ఇంటిలోనే మాటా పలుకు లేకుండపోయింది. దావీదు తన పిల్లలతో మాట్లాడుతున్నట్టు లేడు సరిగదా, అతని పిల్లలలో ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడుతున్నట్టు లేరు. ప్రత్యేకించి అబ్బాలోము అమ్మోనుల మధ్య రెండు సంవత్సరాలుగా మాట పలుకు లేనట్టు గడచిపోయింది (13:23).

అందమైన తన చెల్లి దిన దినం కృషించిపోతూ, నీరసిల్లడం చూస్తున్న అబ్బాలోము¹⁷ హృదయంలోని పగ మంటలు రేపుతోంది. పగ తీర్చుకొనడానికి అబ్బాలోము ఒక పన్నుగడ పన్నాడు. “రెండు సంవత్సరములైన తరువాత ఎఫ్రాయిమునకు సమీపమందుండు బయల్దాసోరులో¹⁸ అబ్బాలోము గొఱ్ఱల బొచ్చు కత్తిరించు కాలము రాగా అబ్బాలోము రాజు కుమారుల నందరిని విందునకు పిలిచెను” (13:23). గొర్రెల బొచ్చు కత్తిరించు కాలము ఉత్సవ కాలం¹⁹ -గనుక విందులో పాలుపుచ్చుకొనడానికిగాను అబ్బాలోము తన సహోదరులందరిని ఆహ్వానించాడు.²⁰ అందులో ప్రత్యేకించి అమ్మోనును ఒక సహోదరుడు మాత్రం తప్పక విందులో ఉండాలని అబ్బాలోము పట్టుపట్టాడు. అయినా అమ్మోను అందుకు అంగీకరింపకపోయి ఉండవచ్చు. గనుక అబ్బాలోము వెళ్లి తన తండ్రిని మరల యిందులో తనకు అనుకూలంగా తిప్పుకొని వాడుకొనబోయాడు.

అబ్బాలోము దావీదును విందుకు ఆహ్వానించాడు. అతడు వెళ్ల నిరాకరించినప్పుడు (రాజు నిరాకరిస్తాడని అతనికి తెలుసు) “అలాగైతే మీకు ప్రతినిధిగా యువరాజును” పంపమన్నట్టు అబ్బాలోము కోరాడు. దానిని కూడా దావీదు మొదట్లో నిరాకరించాడు. (అతనికి ఏమైనా అనుమానం వచ్చియుండంటామా?), అయితే ఇందు విషయమై అబ్బాలోము రాజును విసిగించాడు²¹ కడకు అమ్మోను ఆ విందుకు వెళ్ళేలా అంగీకరించాడు.

విందు ఆరంభం కాగా, అమ్మోనుకు అబ్బాలోము బాగా త్రాగబోయింది, అతని సంహరించునట్లు అబ్బాలోము తన సేవకులకు ఆజ్ఞాపించాడు. వెంటనే యువరాజు నేలపై రక్తపు మడుగులో పడియున్నాడు. మిగిలిన రాజు కుమారులు తమ ప్రాణ రక్షణకై పారిపోయారు.²²

“అబ్బాలోము, ఒకడు నిన్నెదిరించకుండా ఉండడానికి మత్తునిగా త్రాగించడం నీవు ఎక్కడ నేర్చుకున్నావ్? ఇంకొకడు నెరవేర్చడాన్ని చంపే ఉద్దేశాన్ని నీవు ఎక్కడనుండి తెచ్చుకున్నావ్?” అని అడిగితే, అబ్బాలోము చిరునవ్వు వేసి, “దాన్ని నేను నా తండ్రివద్దనుండి నేర్చుకున్నాను” అని అంటాడు. తండ్రి ఎట్టివాడో, కుమారుడును అట్టివాడే.

దావీదు యింటనుండి ఖడ్గము ఎన్నడు తొలిగిపోదు.²³

పారిపోవడం (13:37-14:33)

“అయితే అబ్బాలోము పారిపోయి అమీహారు కుమారుడైన తల్మయి అను గెహూరు రాజునొద్ద చేరెను” (13:37). తల్మయి గుర్తున్నాడా? ఇతన్ని గూర్చి మనం 3వ అధ్యాయంలో చదివాం. ఇతడు అబ్బాలోము యొక్క తల్లికి తండ్రి. అంటే, అబ్బాలోముకు తల్లికి సంబంధమైన తాతవద్దకు చేరాడన్న మాట. అతడు గెహూరు రాజు. ఈ తాతతో అబ్బాలోముకు ప్రత్యేకమైన బంధుత్వం ఉండేమో. యెరూషలేమునుండి ఎంత దూరం

వెళ్లగలిగితే అంత దూరం వెళ్లాలనే ఉద్దేశం అతనికి కలిగిందేమో. (గెహూరు ఉత్తరంగా చాలా దూరంలో ఉంది²⁴).

మాడు సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయ్ - మాడు దీర్ఘ సంవత్సరాలు. నెమ్మదిగా దావీదు హృదయంలోనుండి వేదన దిగిపోయింది. “అమ్మోను మరణ విషయంలో ఓదార్పు నొందినవాడైయ్యాడు” (13:39బి). దావీదు ఎందుకు వెళ్లలేదు? అప్పుడు రాజు అబ్షాలోమును చూడగోరాడు. దావీదు మనస్సులో అబ్షాలోముకు ఎల్లప్పుడు ఒక ప్రత్యేకమైన స్థానముండేది.²⁵ ఇప్పుడు అమ్మోను చనిపోయాడు, అబ్షాలోమే పెద్ద కుమారుడు.²⁶ దావీదు అతని వల్ల పనులను కొనసాగించడలచాడు?

ముందుగా మనం చూచిన దానికంటే దావీదు యిప్పుడు వృద్ధుడయ్యాడు. అయినా అతడు తన తలను ఆడించి, “నేను రాజును. నాకు నా హోదా ఉంది. అది నేను చేయలేను” అంటూ తన జవాబు యివ్వవచ్చు.

ఆ విధంగా ఏమీ చేయలేదు.

అబ్షాలోమును యెరూషలేమునకు తోడుకొని వచ్చునట్టుగా 14వ అధ్యాయంలో దావీదునకు సిగ్గు కలిగించే ఒక పన్నాగాన్ని యోవాబు పన్నాడు.²⁷ నాతాను పన్నాగాన్నే అనుసరించి ఒక స్త్రీ²⁸ తన కథను రాజు సముఖములో విన్నవించుకునేలా యోవాబు చేశాడు. ఆ కథ ఆమె యిద్దరు కుమారులలో ఒకనిని మరియొకడు చంపడానికి సంబంధించినది.²⁹ - అబ్షాలోము అమ్మోనును చంపడమను సరిపోల్చడం. ఆ కథచే తాకబడిన వాడై, ఒకని చంపిన మరియొక కుమారుని గూర్చి దావీదు యోచన చేయసాగాడు. ఇంకోవిధంగా ఆమె మాటలు - “నేను నిజంగా అబ్షాలోమును గూర్చియే మాట్లాడు తున్నానని ఇశ్రాయేలీయులందరూ అతనియందు మక్కువ కలిగియున్నారు, నీవు అతని క్షమించి ఎందుకు యింటికి తెచ్చుకోకూడదు?” అన్నట్టు వినిపించాయి.

దానితో బహుగా కదిలించబడిన దావీదు, “నీవు మనవి చేసినదానిని నేను ఒప్పుకొనుచున్నాను, యోవనుడగు అబ్షాలోమును రప్పింపుమని అతడు సెలవియ్యగా” (14:21), ... యోవాబు “లేచి గెహూరునకు పోయి అబ్షాలోమును యెరూషలేమునకు తోడుకొని వచ్చెను” (14:23).

అయినా హృదయ పరితాపకరమగు ఆజ్ఞను దావీదు యిలా జారీ చేశాడు గమనించు: “అతడు నా దర్శనము చేయక తన ఇంటికి పోవలెనని ఉత్తరవు చేయగా అబ్షాలోము రాజుదర్శనము చేయక తన ఇంటికి పోయెను” (14:24). ఈ కుమారుని కొరకే దావీదు తపించాడు.³⁰ ఈ కుమారుని మీదనే రాజు తన “ప్రాణము పెట్టుకొనియున్నాడు” (14:1). ఈ కుమారునే దావీదు బహు గాఢంగా ప్రేమించింది³¹ అయినా, “అతన్ని తోడుకొని రమ్ము, అతని ముఖాన్ని నేను చూడదలచుకోలేదు” అని అంటున్నాడు. తన కుమారుడు తిరిగి రాగా, తప్పిపోయిన కుమారుని తండ్రికిని, దావీదుకును గల తేటైన వ్యత్యాసాన్ని గమనించు: “వాడింక దూరముగా ఉన్నప్పుడు తండ్రి వానిని చూచి కనికరపడి, పరుగెత్తి వాని మెడమీదపడి ముద్దుపెట్టుకొనెను” (లూకా 15:20). “అతన్ని అతని యింటికి పోనిమ్ము, నేను వాని ముఖం చూడదలచుకోలేదు” అని దావీదు అన్నాడు.

నరహత్య చేసినందుకు అబ్షాలోమును రాళ్లతో కొట్టి చంపేలా ధర్మశాస్త్రం దావీదుకు

అనుమతినిస్తుంది, కాని అదే ధర్మశాస్త్రంచే దోషిగా తీర్చబడిన దావీదు ఆ పని చేయలేనివాడైయున్నాడు. మరోవైపు, అబ్బాలోమునకు శిక్ష విధించే మనస్సు దావీదుకు లేకపోయినట్లయితే, అతన్ని పూర్తిగా క్షమించి, తన రాజ నగరులో లాంచన ప్రాయమైన అంతస్థున అబ్బాలోమునకు యిచ్చి ఉండాలి.³² దీనికి కూడా దావీదు యిష్టపడలేదు, గనుక అతడు ఏమియు చేయక ఊరకున్నాడు.

“అబ్బాలోము రెండు నిండు సంవత్సరములు యెరూషలేములోనుండియు రాజ దర్బనము చేయక యుండెను” (14:28). తన తల్లి తరువున తాతతో అబ్బాలోము మూడు సంవత్సరాలు ఉన్నాడు. ఇప్పుడు తన సొంత యంటనే అతడు రెండు సంవత్సరాలు ఏకాకిగా చేయబడ్డాడు. గత అయిదు సంవత్సరాలుగా అతడు తన తండ్రి ముఖం చూడలేదు.

పరిస్థితిని ఎదుర్కొనడానికి అబ్బాలోము తీర్మానించుకున్నాడు. “నాతో ఆటా - లేక - నాతో పోట్లాట”³³ తేల్చుకోమన్నట్లు అబ్బాలోము ఒత్తిడి తేబోతున్నాడు. తన పక్షంగా మాటలాడడానికి అతడు యోవాబును కోరాడు. అయితే యోవాబు అతనిని అలక్ష్యం చేశాడు.³⁴ యోవాబు యొక్క దృష్టిని తనవైపుకు మల్చుకొనడానికి అతని బార్లె పొలాలను అబ్బాలోము తగులబెట్టించాడు!³⁵ అప్పుడు యోవాబు అబ్బాలోము పక్షంగా రాజువద్దకు వెళ్ళాడు. చివరికి, అయిదు సంవత్సరాల అనంతరం, దావీదు తన కుమారుని పిలిపించాడు. కడకు వారిరువురు ప్రతి విషయాన్ని బహోటంగా చర్చించవచ్చు. వారిద్దరు కలసి మాటలాడుకొనవచ్చు. చివరికి విషయాలను పరిష్కరించుకోవచ్చు. చివరిగా వారిద్దరు సమాధానపడవచ్చు. ఏదియెలాగున్నా, 14:33 చివరిలో జరిగిన దృశ్యాన్ని గమనించు: “అతడు [అబ్బాలోము] రాజువద్దకు వచ్చి రాజునన్నిధిని సాష్టాంగ నమస్కారము చేయగా రాజు అబ్బాలోమును ముద్దుపెట్టుకొనెను.” ఆ దృశ్యం నీకు ఎలా అనిపిస్తుందో నాకు తెలియదు, కాని ముద్దు అనేది ఒక సాధారణమైన స్వాగతంగా, అది ఎంత ఉత్సాహము లేనిదిగా ఉందో అంత ఉత్సాహము లేనిదైయుంది.

ఈనాటి మాటల్లో చెప్పాలంటే: తన తండ్రితో మాట్లాడడానికి కుమారుడు సమయాన్ని స్థలాన్ని కనుగొన నెలల తరబడి వెదకుతున్నాడు. చివరికి, కుమారుడు తన తండ్రి యెదుట ముందుగదిలో నిలబడ్డాడు. తన కాళ్లు అటు యిటు కదిలిస్తూ, “నేను ... నేను విచారిస్తున్నాను తండ్రి” అని కనీసం తండ్రివైపు చూడకుండగనే నెమ్మదిగా అన్నాడు. దాని విషయం కొంచెం సేపు ఆలోచించి, “సరే, ... అది మరెన్నడు జరుగనియ్యకు అని ... దీనిపై మనం చేతులు కలుపుదాం” అని అన్నాడు.

దావీదుకును అతని కుమారునికిని మధ్య నిజమైన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలేవీ జరగలేదు.

తిరుగుబాటు (15:1-16:23)

అబ్బాలోము హృదయంలో పెదుగుతూ వస్తున్న కోపం తలదాకా వచ్చి, తన తండ్రికి విరోధంగా కుట్రపన్నే స్థితికి చేరుకుంది. జనుల³⁶ హృదయాలను సంపాదించుకొనడానికి అబ్బాలోము నాలుగు సంవత్సరాలు³⁷ సమర్పణ చేశాడు. రాజుల రథంపై స్వారి చేసికొంటే దేశం చుట్టు తిరిగి స్వయంగా తానే ప్రత్యక్షమిచ్చాడు.³⁸ అతని దేహ సంరక్షకులుగా

పని చేసే ఏదైమంది తన చుట్టూ వెళ్లేవారు (సైనిక విన్యాస ప్రదర్శనలు స్వయంగా తానే చేసినట్టు ఉండేది!) రాజు లోయలో³⁹ తన కొరకు అతడు ఒక స్తంభాన్ని నిలిపాడు, జనుల ఎదుట అతడు తన పేరు నిలబెట్టాడు.⁴⁰ అనుదినం అతడు రాజునగరు గుమ్మం వద్ద నిలిచి రాజు వద్ద న్యాయ విచారణకై వచ్చేవారిని “నా తండ్రివలెగాక, నేను అందుబాటులో ఉంటాను, న్యాయంగా ఉంటాను”⁴¹ అన్నట్లు మాటలతోను, కార్యముల తోను అతడు ప్రజల మనోభావాల్లో నాటించాడు.

చివరిగా, సింహాసనం తన హక్కు అయ్యున్నట్టు కనుపరచుకునే సమయం వచ్చింది. అలా తన్ను ప్రకటించుకొనడానికి హెబ్రోను తనకు అనుకూలమయ్యిందిగా అతడు కోరుకున్నాడు. హెబ్రోను సరియైన ఎన్నికయే. యెరూషలేమునకు అది కొంత దూరంగానే ఉంటుంది. ఇశ్రాయేలీయుల మనస్సుల్లో అది యింకా ప్రత్యేకమైన స్థలంగానే నిలిచియుంది. దావీదు అక్కడనుండి యెరూషలేమునకు తన రాజధాని నగరును మార్చడం హెబ్రోను నివాసులకు యిష్టంగా ఉండకపోవచ్చు. పైగా అది అబ్షాలోము యొక్క జన్మస్థానం; అబ్షాలోము ఆ ఊరివాడు.

తాను ఎక్కడికి వెళ్లినా అక్కడికి తన్ను వెంబడించే ఒక గుంపును అబ్షాలోము ఆకర్షించుకున్నాడు. తన తాతవారి యింట తానుండగా చేసికొన్న ఒక వ్రతాన్ని నెరవేర్చుకొనడానికి తాను హెబ్రోను⁴² వెళ్ళానని అతడు తన తండ్రితో చెప్పి తన నిజమైన ఉద్దేశాలను అతడు దాచుకున్నాడు.⁴³ సిరియా దేశంనుండి అబ్షాలోము తిరిగి వచ్చి ఆరు సంవత్సరాలు దాటియుండగా, అది అల్లిన కథే అయినా, తప్పును గ్రహించక తేలికగా మోసపోయే దావీదు స్థితిలోనే కొనసాగుతున్నాడు.⁴⁴ “సుఖముగా పొమ్మని” రాజు అతనికి సెలవిచ్చాడు (15:9). దావీదు తండ్రిగా తన కుమారునితో మాట్లాడిన కడసారి మాటలవి. ఆ మాటలు వ్యతిరేకార్థాన్ని యిచ్చాయి. అబ్షాలోము వెళ్లిపోయాడు. అయితే అతనికిగాని, రాజుకుగాని, రాజ్యానికిగాని ఏవిధమైన సుఖమూ, సమాధానమూ లేకపోయింది.

దేశమందంతట అతని మనుష్యులు ముందుగా పంపబడ్డారు. హెబ్రోనులో జనుల సమూహం సమకూర్చబడింది. భూరధ్వని నాదంతో సంజ్ఞ చేసి, “అబ్షాలోము హెబ్రోనులో ఏలుచున్నాడని” జనులు కేకలు వేశారు (15:10).⁴⁵

“ఇశ్రాయేలీయులు అబ్షాలోము పక్షము వహించిరని దావీదునకు వర్తమానం” వచ్చింది (15:13). అహీతోపేలు అను దావీదుకు నమ్మకమైన మంత్రికూడా అబ్షాలోము పక్షమున చేరాడు⁴⁶ దావీదు విడిచిపెట్టబడినవాడయ్యాడు. ఖడ్గము గాయాలను తిరిగి రేపనారంభించింది.

దావీదు యెరూషలేమునందున్న తన సేవకులకందరికి ఈలాగు ఆజ్ఞ ఇచ్చెను - అబ్షాలోము చేతిలోనుండి మనము తప్పించుకొని రక్షణనొందలేము; మనము పారిపోదము రండి, అతడు హఠాత్తుగా వచ్చి మనలను పట్టుకొనకను, మనకు కీడు చేయకను పట్టణమును కత్తివాత హతము చేయకను ఉండునట్లు మనము త్వరగా వెళ్లిపోదము రండి (15:14).

పట్టణమును చూచుకొనడానికి దావీదు తన పదిమంది ఉపపత్నులను ఉంచి,

అప్పుడు అతడును తన రాజ సేవకులును పట్టణాన్ని విడిచివెళ్లారు. దావీదు జీవితంలో అది బహు అధోగతి పట్టిన సమయమైయుంది.

అప్పుడు రాజు నగరిని కనిపెట్టుటకై ఉపపత్నులగు పదిమందిని ఉంచిన మీదట తన యింటివారిందరిని వెంటబెట్టుకొని కాలినడకను బయలుదేరెను. వారు సాగిపోవుచుండగా జనులందరు బహుగా ఏడ్చుచుండిరి, ఈ ప్రకారము వారందరు రాజుతోకూడ కీడ్రోనువారు దాటి అరణ్య మార్గమున ప్రయాణమై పోయిరి. అయితే దావీదు ఒలీవచెట్ల కొండ యెక్కుచు ఏడ్చుచు, తల కప్పుకొని పాదరక్షలు లేకుండ కాలినడకను వెళ్లెను; అతనియొద్దనున్న జనులందరును తలలు కప్పుకొని యేడ్చుచు కొండ యెక్కిరి (15:16, 23, 30).

పారిపోదానికి దావీదుకు పలు ఉద్దేశాలున్నాయి. దేవుని పట్టణంలో రక్త స్నానం జరుగకూడదని అతడు కోరుకున్నాడు. అతడు ఆ పట్టణాన్ని కాపాడాలనుకున్నాడు. ఏదియెలాగున్నా మన లేఖన భాగంలో గుప్తం చేయబడినట్లు అతడు పట్టణంనుండి పారిపోవడంలో భయపడ్డాడు: “-అబ్నాలోము చేతిలోనుండి మనము తప్పించుకొని రక్షణపొందలేము; మనము పారిపోదము రండి, అతడు హఠాత్తుగా వచ్చి మనలను పట్టుకొనకను, మనకు కీడుచేయకను, పట్టణమును కత్తివాత హతము చేయకను ... మనము త్వరగా వెళ్లిపోదము రండి” (15:14).⁴⁷ దావీదు బత్సెబతో పాపం చేయక ముందు, దావీదు ఈ విధంగా జరిగించేవాడు కాదు.⁴⁸ అతని జీవితం తన స్వాధీనం తప్పింది. తన నిర్ణయాలు యితరులు చేసేలా మారిపోయింది.

అబ్నాలోమును అతని సైన్యమును యెరూషలేమునకు చేరడానికి ఎక్కువ సమయం పట్టలేదు. అంత సులభంగా ఉన్నందుకు అబ్నాలోము ఆశ్చర్యపడియుండవచ్చు. యుద్ధం చేయవలసి వస్తుందని తాను తలంచిన దానికంటె ఎక్కువగా అతడు ఏర్పాటు చేసికోలేదు. (గతంలో తన తండ్రికి మంత్రిగాను నేడు తనకు సలహాదారుడుగాను ఉండిన⁴⁹) అహీతోపెలుతో - “మనము చేయవలసిన పని ఏదో తెలిసికొనుటకై ఆలోచన చేతము రమ్మని” అబ్నాలోము అడిగాడు (16:20). “నీ తండ్రిచేత ఇంటికి కావలి యుంచబడిన ఉపపత్నుల వద్దకు నీవు పోయిన యెడల ...” అని అతడు అబ్నాలోమునకు తెలియజేస్తాడు (16:21). ఈ కార్యమువలన అబ్నాలోము ప్రజలకు మూడు విషయాలను రుజువు చేస్తాడు: రాజుగా అతడు తన తండ్రి రాజనగరును పట్టుకున్నాడని, అతడు తన తండ్రికి భయపడలేదని, తనకును, దావీదునకును మధ్యనున్న సంబంధాలు కుదర్చబడలేనంతగా తెగిపోయాయని⁵⁰ రుజువు చేయబడుతుంది. “కాబట్టి మేడమీద వారు అబ్నాలోమునకు గుడారము వేయగా (అసలు సమస్య ఆరంభమయింది అక్కడే) ఇశ్రాయేలీయులకందరికి తెలియునట్లుగా అతడు తన తండ్రి ఉపపత్నులను కూడెను” (16:22).

ఏత్తుట కోయుట అనే రెండు చట్టాలను గుర్తుంచుకో: నీవు అదే రకంలో కోస్తావు, కాని నీవు అధికంగా కోస్తావు. దావీదు యొక్క వ్యభిచారం ఒక్క స్త్రీతోనే; అబ్నాలోము పదిమందితో పోయాడు. దావీదు వ్యభిచారం రహస్యంగా జరిగింది; అబ్నాలోముది బహిరంగంగానే జరిగింది. “అది ఇశ్రాయేలీయుల కన్నుల యెదుట” జరిగింది. దావీదు పాపము తరువాత చెప్పబడిన ప్రవచనం బహు నీచంగానే నెరవేర్చబడింది:

నా మాట ఆలకించుము; యెహోవానగు నేను సెలవిచ్చునదేమనగా - నీ యింటివారి మూలముననే నేను నీకు అపాయము పుట్టించును; నీవు చూచుచుండగా నేను నీ భార్యలను తీసి నీ చేరువ వానికప్పగించెదను (2 సమూ. 12:11).

ఆ మేడపైనున్న డేరాలోనుండి అబ్బాలోము వెలుపలికి వచ్చి, క్రిందనున్న జనుల గుంపుతో ఒక చిరునవ్వు వేసి, తన విజయంతో చేతులు పైకెత్తినట్లు నేను చూడగలను. తన తండ్రిపట్ల అబ్బాలోము యొక్క - కోపము - శత్రుత్వము అతన్ని ఎంత దూరం కొనిపోయిందో, తన తండ్రి దేనికొరకు నిలిచాడో దానంతటికి ఎంత విరోధంగా అతడు తిరుగుబాటు చేశాడో!⁵¹

ఈ యువ తిరుగుబాటుదారునికి కొన్ని మాటలు చెప్పడానికి నేను ఆగవలసియుంది: అబ్బాలోమూ, నీవు కోరుకున్నట్టివాడు నీ తండ్రి కాదన్నమాట నిజమే. అతడు నిన్ను అలక్ష్యం చేసిన మాట వాస్తవమే. అతడు పాపంలో పడిపోయిన మాట కూడా నిజమే. తన పాపాన్ని కప్పకునే కార్యక్రమంలో పాపాన్ని అధికంగా చేశాడు. నీవు యెరూషలేమునకు తిరిగి వచ్చిన తరువాత నీతో సమాధానపడడానికి అతడేప్రయత్నం చేయలేదన్నమాట కూడా నిజమే. ఏదియెలాగున్నా, అదంతా నీవు చేసినదానికి సాకుగా ఉంటుంది.

అబ్బాలోము ముఖంనుండి చిరునవ్వు తుడిచివేయబడింది. “అవును, వెయ్యి మార్లు అవును” అని అతడు గుర్రుపెట్టియుండవచ్చు.

అబ్బాలోమూ, ఒక నిమిషం ఆగు. అదే పరిస్థితిలో ఆ యింట కనీసం యింకా 18 మంది (వదునెనిమిది మంది) యువకులు పెంచబడ్డారు, - అయినా వారిలో ఎవరును తిరుగుబాటు చేయలేదు,⁵² కుట్రకు ఎవరే బాధ్యులైయుండలేదు, ఎవరే ఒక తిరగబడిన సైన్యాన్ని నడుపలేదు అని నేనెరుగుదును.

అబ్బాలోము గ్రహింపలేకపోయిన సంగతి ఏమంటే - తాను నాటిన దానిని లేక విత్తిన దానిని తన తండ్రి కోస్తున్నాడన్న సంగతియే. మరియు అదే సూత్రం తన జీవితంలో కూడా నిజమౌతుందని అతడు ఎరుగలేకపోయాడు. అతనికి తన స్వేచ్ఛాచిత్తముంది. తాను తీసికొన్న నిర్ణయాలకు లేక చేసిన కార్యాలకు అతనిని ఎవరే బలవంతపెట్టలేదు. అతడు తనకు తానే బాధ్యుడు. తన తండ్రిపై జరిగించినదానికి తన తండ్రిని నిందించ అతనికి పనిలేదు. నా మాట ఆలకించు: నీవు కోస్తున్నది ఏదో దానినే నీవు కూడా విత్తినవాడవౌతావు.

నేను చెప్పింది నిజమేనా? అబ్బాలోము నేడు యిక్కడ నిలిచియున్నట్లయితే, “ఆమెన్, అది నిజమే” అని చెప్పియుండేవాడేనని నేను అభయమిస్తున్నా! కథయొక్క అంతాన్ని ఆలకించు.

లెక్కించుట (18:1-33)

దావీదు సైన్యం అబ్బాలోము సైన్యాన్ని ఎదుర్కొనడానికి 18వ అధ్యాయంలో సిద్ధమయ్యింది. “నా నిమిత్తమై యౌవనుడైన అబ్బాలోమునకు దయ జూపుడని ఆజ్ఞాపించెను” (5 వ.).⁵³

యుద్ధం ఆరంభమయ్యింది. ఇరవై వేలమంది జనులు హతులయ్యారు. తాను రాజైయున్నంతకాలం ఎంతమంది బాధింపబడ్డారు అనే విషయం యోవనుడై తిరుగుబాటు చేసిన అబ్షలోముకు లెక్క లేకుండాపోయింది. తన కుమారుని హృదయంలో గూడు కట్టుకొనియున్న ద్వేషము, వైరమును బట్టియే ఆ ఇరవై వేలమంది కూలిపోయారు.

యుద్ధంలోని ఎక్కువ భాగం దట్టమైన ఎఫ్రాయీము ఆడవిలోనే జరిగింది.⁵⁴ యుద్ధ సమయంలో “అబ్షలోము కంచర గాడిదమీద ఎక్కిపోవుచు దావీదు సేవకులకు ఎదురాయెను; ఆ కంచరగాడిద ఒక గొప్పమన్నకి వృక్షముయొక్క చిక్కుకొమ్మల క్రిందికి పోయినప్పుడు అతని తల చెట్టుకు తగులుకొనినందున” (18:9ఎ). అబ్షలోము యొక్క దట్టంగా అందమైయున్న జుట్టు చెట్టు కొమ్మలకు చుట్టుకుండు లోక అతని తల చెట్టు ముండ్లకే తగులుకొని పోయిందో తెలియదు. ఏదియేమైనా, అతని కురులు కొమ్మలకు పెనవేసి కొనిపోయి ఉంటాయి (లేకుంటే, అతడు విడిపింపబడేవాడే).⁵⁵ చివరికి ఏ జుట్టును గూర్చి అతడు అతిశయిస్తూ ఉండేవాడో, అదే అతని పతనానికి దారితీసింది.

“అతడు ఎత్తబడి ఆకాశమునకును భూమికిని మధ్య వ్రేలాడుచుండగా అతని క్రిందనున్న కంచరగాడిద సాగిపోయెను” (18:9బి). అతడు వెనుకకు ముందుకు ఊగినలాడు తున్నాడు, చావు పట్టును విడిపించునట్లు అతని చేతులు కొమ్మలను విరిచియుండవచ్చు.⁵⁶

ఈ సంగతి ఒక సైనికుడు యోవాబుకు తెలియజేశాడు. “-నీవు చూచి యుంటివే, నేల కూలునట్లు నీవతని కొట్టకపోతివేమి? ...” అని యోవాబు అరిచాడు (18:11). అందుకు వాడు - “యోవనుడైన అబ్షలోమును ఎవడును ముట్టకుండ జాగ్రత్తపడుడని రాజు నీకును అబీషైకిని ఇత్తయికిని ఆజ్ఞనిచ్చుచుండగా నేను వింటిని ...” (18:12).

యోవాబు కోపావేశుడై అబ్షలోము ఉన్నచోటికి పరుగెత్తాడు. దావీదు బత్షెయిత్ ఆ సీచమైన కార్యం జరిగింపక ముందు రాజు నేరుగా ఆదేశించిన ఆజ్ఞకు లోబడని యోచన యోవాబు చేసేవాడు కాదు. అయితే యిప్పుడు సైన్యాధిపతి వెనుకాడలేదు. ఆ యువకుని గుండెలో గుండా మూడు అంబులను గుచ్చాడు.⁵⁷ అటుపిమ్మట యోవాబు ఆయుధములు మోయు పదిమంది తమ శూలములను ఆ యువకుని దేహంలోనికి గుచ్చారు. దానితో మానవ దేహం అన్నట్టు కాకుండ అది పెద్ద అంబులపొదిలా కన్పించేలా చేశారు.

అబ్షలోము, నేను ఏమి చెప్పానో నీవు విన్నావా? నీ తండ్రికి విరోధంగా దౌర్జన్యాన్ని చూప తలపెట్టినప్పుడు, నీ ముందర ఏమి ఉందో నీవు ఎదురు చూచావా? “మనుష్యుడు ఏమి విత్తునో ఆ పంటనే కోయును.”

యుద్ధ సమాచారంతో వార్తాహరులు దావీదువద్దకు వచ్చారు. “ఎవరు గెలిచారు? ఎవరు ఓడిపోయారు?” అని రాజు అడుగలేదు. దానికి బదులు, తన వద్దకు వచ్చిన తొలి వర్తమానికునితో, “రాజు - బాలుడగు అబ్షలోము క్షేమముగా ఉన్నాడా?” అని అడిగాడు (18:29). రెండవ వార్తాహరుడు వచ్చినప్పుడు, రాజు - బాలుడగు అబ్షలోము క్షేమముగా ఉన్నాడా?” అని మరల అడిగాడు (18:32ఎ). అందుకు - “నా యేలినవాడవును రాజువునగు నీ శత్రువులును నీకు హాని చేయవలెనని నీ మీదికి వచ్చినవారందరును ఆ బాలుడున్నట్టుగానే యుండురుగాక” అని అతడు బదులిచ్చాడు (18:32బి). అంటే, “నీ కుమారుడు చచ్చాడు!” అని భావం.

అబ్బాలోము గుండెలో గుచ్చబడిన శూలములు దావీదు హృదయంలో గుచ్చబడినట్టుగా భావించబడింది. ఆ సందర్భంలో బహు దుఃఖ సహితమైన మాటలు లేఖనాల్లో కనిపిస్తాయి, మనస్సాక్షిగల ప్రతి తండ్రిని ఆ మాటలు వెంటాడతాయి:

అప్పుడు రాజు బహు కలతపడి గుమ్మమునకు పైగా నున్న గదికి ఎక్కిపోయి యేడ్చుచు, నంచరించుచు - నా కుమారుడా అబ్బాలోమా, నా కుమారుడా అబ్బాలోమా, అని కేకలువేయుచు, అయ్యో నా కుమారుడా, నీకు బదులుగా నేను చనిపోయినయెడల ఎంత బాగుండును; నా కుమారుడా అబ్బాలోమా నా కుమారుడా, అని యేడ్చుచు వచ్చెను (18:33).

తండ్రులారా, మీ పిల్లలకొరకు సమయం కేటాయించకపోతే, మీరు ఉండవలసిన విధంగా మీరు ఉండకపోతే, మీరు మీ కుమారులు కుమార్తెలకు ఏమి చేస్తున్నారో మీరెరుగుదురా? మీ తల్లిదండ్రులకు విరోధంగా మీ హృదయాల్లో కోపాన్ని దాచుకునే పిల్లలారా, మీ కార్యాలకు మీరు తప్పక బాధ్యులన్న సంగతిని మీరు గ్రహించారా - అవి మీ తల్లిదండ్రుల హృదయాలను వేదిస్తున్నాయని మీరు గుర్తించారా?

ఇద్దరు ముగ్గురు సాక్షుల నోట ప్రతి మాటయు స్థిరపరచబడుతుంది. అబ్బాలోము నా కుడివైపునను, దావీదు నా యెడమవైపునను ఉన్నారు.⁵⁸ “మనుష్యుడు ఏమి విత్తునో ఆ పంటనే కోయును” క్షమాపణకు సంబంధం లేకుండగనే అనే పౌలు యొక్క ప్రతిపాదనను వారు ప్రతిధ్వనిస్తున్నారు, ఆలకించు.

ముగింపు

మనలో ఎవరము పరిపూర్ణులం కాదన్న విషయం నాకు తెలుసు. మన శ్రేష్ఠమైన దానినంతటిని జరిగించినా, మనం యింకను పాపం చేసినవారమే. దేవుని సహాయంతో, మనకు చేతనైనంతమట్టుకు శోధనకు దూరంగా పారిపోవడం అవసరం - మరియు మన హృదయంలో ఉన్న పాపాన్ని సంపూర్ణంగా తొలిగించుకొనడం ఎంతో అవసరం. గలతీ. 6:7, 8 యొక్క సందేశాన్ని హృదయంలో ఉంచుకో. దావీదు యొక్క పాపము, దాని పర్యవసానాలను మనస్సులో ఉంచుకో. పాపము నీ జీవితాన్ని నాశనం చేస్తుంది. నీవు ప్రేమించువారిని అది దూరం చేస్తుంది. నీ జీవితంలో అతి రమ్యమైన బహు ప్రశస్తిమైన వాటిని పాడుచేస్తుంది. తండ్రులేమి, బిడ్డలేమి - మన స్థితికి తగినట్టుగా ఉండ దేవుడు మనకందరికి సహాయం చేయునుగాక!

ముగించుతుండగా, ఈ విషయం తిరిగి నొక్కి చెప్పునిమ్ము: పాపముల యొక్క ప్రతిఫలాలను మనం తొలిగించలేం. దేవుడు దోషాన్ని తొలిగిస్తాడు. ఫలితాలను అనుభవించగల శక్తిని ఆయన మనకు ప్రసాదిస్తాడు - మనలను మనం తగ్గించుకొని ఆయన యొద్దకు తిరిగి వస్తే. నీ జీవితంలో అవసరత ఏదైనా ఉంటే, నేడు అనే దానికంటే తొందరగా నీవు తీర్పుకోలేవు. తరువాత చేస్తాననే తలంపుకు తెగించవద్దు. దాన్ని నేడే జరిగించు.

ప్రసంగపు నోట్లు

ఈ పాఠం తండ్రులవైపు మల్గుబడింది. ఈ సందేశాన్ని తిరుగుబాటు చేసే పిల్లలవైపుకు మల్చాలని నీవు తలంచవచ్చు.

“తండ్రుల తప్పులు” అనే అంశం మీద దావీదు యొక్క జీవితాన్ని ఉపయోగించు కోవచ్చు. విలియం ఎస్ బొనాస్కీ యొక్క కదిలించే ప్రసంగం - “Three Fathers Who Failed” అనేది మంచి మూలమై ఉంటుంది (*The Now Generation* [Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1969], 33-45).

అహీతోపెలు దావీదును మోసగించడం, కీర్తన. 41:9; మరియు కీర్తన. 55:12-14 అనేవాటిని పురికొల్పి ఉండవచ్చు. “ఒక స్నేహితుడు మనలను మోసగించినప్పుడు” అనే పాఠానికి ఆధారం కావచ్చు.

కీర్తన 3కు ముందున్న నోట్లు ప్రకారం - “దావీదుతో తన కుమారుడైన అబ్నాలోమునుండి పారిపోయినప్పుడు”ది. ఇది ఈ పాఠంతోగాని వచ్చే పాఠంతోగాని సరిగా ఉంటుంది. 4వ కీర్తన 3వ కీర్తనతో సంబంధం కలిగియుండవచ్చు. (కీర్తన. 3, “ఉదయకాలపు ప్రార్థన,” కీర్తన 4 “సాయంకాలపు ప్రార్థన.”)

సూచనలు

¹KJV “సౌందర్యము” అనే మాట ఉపయోగిస్తుంది. ఇది అక్షరార్థమైన తర్జుమా. నేడు మనము “సౌందర్యం” అనేది ఆడవారికి, “అందము” అనేది మగవారికి ఉపయోగిస్తాం గనుక, నవీన తర్జుమాలు యిక్కడ రెండవ పదాన్ని వినియోగిస్తాయి. ²మూడు అయిదు పాపములకు ఉండేది నీవు కనుగొనవచ్చు. నీ చేతితో నీవు ఎత్తి చూచి, యిది బరువైయుంటుంది అని నీవు అనవచ్చు. ³ఉపవత్తి ఇంటి యజమానురాలు కాదు. ఉపవత్తి తన భర్తకు వివాహం చేయబడినదై చట్టపరమైన అంతస్థ కలిగియుంటుంది కాని భార్యకంటే తక్కువై యుంటుంది. ⁴2 సమూ. 15:16. ఇంకను అతనికి యితరులున్నారు (2 సమూ. 19:5). ⁵“తామారు” అంటే “అరచెయ్యి” అని అర్థం. ⁶అందమైన అబ్నాలోము, సుందరవతియైన తామారు నడుస్తుంటే, ప్రతివాని కన్నులు వారిమీదికి త్రిపుబడతాయని నీవు ఎరుగవా? ⁷నీవు నిజంగా ఒకరిని ప్రేమించినట్లయితే, అమ్మోను తామారును బ్రీట్ చేసినట్లు చేయవు. నిజమైన ప్రేమ గౌరవాలు విడదీయబడనివై యుంటాయి. ⁸తామారుకు భర్తను చూడాలంటే, ఆమె కన్యకయని రాజు గ్యారంటీ యివ్వవలసి ఉంటుంది. ⁹యెహోనాదాబు, అమ్మోను అన్నదమ్ములొకారు. ¹⁰దావీదు యోనాతానులకు మధ్యనున్న స్నేహ బంధానికని దీనికిని ఎంత వ్యత్యాసం - అతడు దావీదు హస్తాలను యెహోవా దేవునియందు బలపరచినవాడు. తప్పుడు స్నేహితుడు నీవు కోరిన దానిని పొందడంలో నీకు సహాయపడవచ్చునేమో కాని నీకు మేలైనదానిని గూర్చి అతనికి అక్కర ఉండదు.

¹¹రాజకుమారికి వంట చేయడం వచ్చు అంటే ఆశ్చర్యంగా ఉంది. ఎందుకంటే ఆలాటి పనులు సహజంగా చేసే సేవకులు వారికి ఉంటారు. ప్రాథమిక పనులు యూదులు తమ పిల్లలకు నేర్పుతారు. ¹²తామారు యొక్క తొలి వాదన బహు బలియమైనది: “దేవుని యెదుటను నరుల యెదుటను నీవు ప్రతిపాదించేది తప్పు” ఆమె తరువాత రెండవ వాదన “అది నన్ను నాశనం చేస్తుంది, అది నిన్ను నాశనం చేస్తుంది.” దావీదును అడిగితే అతడు ఆమెను యితనికి భార్యగా యిచ్చుననే ఆమె చివరి వాదన బలమయ్యింది కాదు. ఎందుకంటే, అట్టిది ధర్మశాస్త్రంచేత కాదనబడింది (లేవీయ. 18:9, 11; 20:17; ద్వితీయో. 27:22). “ఈలాటి కార్యము ఇశ్రాయేలులో జరుగదు” అంటే దేవుని ప్రజలు హెచ్చయిన ప్రమాణాలను అనుసరించాలని చెప్పబడుతుంది (13:12). విగ్రహారాధకుల మధ్య అది జరిగేదేమో. ¹³ఆదికాండం 2:23-

25; హెబ్రీ. 13:4. ¹⁴NASBలో “పాదపు చేతుల వస్త్రం” అని ఉంది. “వివిధ వస్త్రములుగల వస్త్రము” అనేది అక్షరార్థం. ¹⁵అమె తన తలపైన బూడిదే వేసికొని (2 సమూ. 13:19), తన తలపై తన చేతిని పెట్టుకొంది. (19 వ; యర్మీయా 2:37 చూడు), రెండును దుఃఖ సూచికములే. ¹⁶2 సమూ. 13:21తో - “అతడు తన జ్యేష్ఠ కుమారుడైనందునను, అతడు వానిని ప్రేమించినందునను అమ్మాను మనస్సు బాధపడడం అతనికి యిష్టం లేకుండాను” అని సెప్టాజెంట్లోను యంకా కొన్ని తర్జుమాలలోను చేర్చబడింది. (NEB చూడు). ¹⁷2 సమూ. 13:32 చూడు. ¹⁸ఖచ్చితమైన చోటు ఏదో తెలియదు. యెరూషలేమునకు ఉత్తరాన 12 మైళ్ల దూరం ఉంటుందని కొందరు తలంచుతారు. ¹⁹1 సమూ. 25లో నాబాలు, దావీదు కథను గుర్తు చేసికో. ²⁰అబ్జాలోము రాజుల విందువంటి విందును సిద్ధపరచాడు” సెప్టాజెంట్లోని మరికొన్ని తర్జుమల్లోను 2 సమూ. 13:27తో చేర్చబడింది (NEB చూడు).

²¹NASBలో “ప్రేమించెను” అని ఉంది. “లో గుండ దూసికొనిపోయి” అనే అక్షరార్థం. దావీదు యొక్క డిఫెన్సెస్ గుండా అబ్జాలోము దూసికొని పోయాడు. ²²వారు తమ కంచర గాడిదల మీద పారిపోయారు. దావీదు రాజ్యంలో రాజ కుటుంబికులకు యిది సహజమైన ఏర్పాటు (2 సమూ. 18:9; 1 రాజులు 1:33, 38, 44). ²³2 సమూ. 13:37బి - “అనుదినము దావీదు తన కుమారుని కొరకు విలపించెను” అని ఉంది. “కుమారుడు” అమ్మానును సూచించియుండవచ్చు. (39వ వచనం చివరి భాగాన్ని గుర్తించు). ²⁴గిషూరు ఇశ్రాయేలుకును సిరియాకును మధ్య తటస్థ దేశం. గిలాదుకు ఉత్తర దిశగా ఉంటుంది (2 సమూ. 3:3; 15:8). అది దావీదు ఏలుబడి ప్రాంతంలోనే ఉంది. తన కుమారుని వెంటాడి తిరిగి తీసికొని రాగోరితే దావీదును అడ్డుకునేవారివరూ ఉండరు. ²⁵తరువాత అధ్యాయంలోని మొదటి వచనాన్ని గమనించు (2 సమూ. 14:1). ²⁶అబ్జాలోము మూడవవాడు. అయితే చిలియాబ్ అనే రెండవవానిని గూర్చిన ప్రస్తావన తిరిగి చేయబడినందున (2 సమూ. 3:3) లేక దానియేలు (1 దినవృ. 3:1), అతనికి ఏదో సంభవించినట్లు (జస్యలోనే చనిపోయి ఉండవచ్చు) కొందరు తలంచుతారు. అందునుబట్టి జీవించినవారిలో అబ్జాలోము జ్యేష్ఠుడుగా మిగిలిపోయాడు. ²⁷ఈలాగున చేయడంలో యోవాబు తన హద్దులు దాటాడు. ఊరియా మరణాన్ని అతడు దావీదు తలమీదికి తెచ్చినా, దాని ఫలితం అనుకూలంగా ఉండేవరకు అతడు ధైర్యం లేకుండానే ఉన్నాడు 2 సమూ. 14:22తో అతని విశ్రాంతిని గమనించు. ²⁸అ స్త్రీ తెకోవాకు చెందింది. బేజైహేముకు దక్షిణంగా కొద్దిమైళ్ల దూరంలో ఉంది (అమోసు 1:1 చూడు). ²⁹నాతాను యొక్క చిన్న ఆడగిర్రెపిల్ల కథ కంటే యిది ఎక్కువ చిత్తనది. ఒక వైపు “కంటికి కన్ను” అనే ధర్మశాస్త్ర శాసనం, మరోవైపు భూమి తన సొంతవారికే భుక్తిమైయుండాలనే దేవుని కోర్కె మధ్య ఆ సంభవం ఉంది. న్యాయం జరిగిందే దానికంటే, మిగిలిన కుటుంబికులు ఆస్తిని పట్టుకోవాలనే ఉద్దేశం కలిగినవారై యున్నట్లు ఆ కథలో గుప్తం చేయబడింది. స్వాస్థ్యాన్ని నిలవడానికి ఒకే ఒక్కడుగా మిగిలిపోయిన తన కుమారుని కాపాడడమే ఆ పాయింట్లైయుంది. ఇశ్రాయేలుకు సింహాసనానికి వారసుడైన అబ్జాలోమును క్షమించాలని: 2 సమూ. 14:14లోని ఆమె ప్రతిపాదనలో కనికరము దేవుని యొక్క ప్రధాన లక్షణమని స్థిరపరచబడింది. ³⁰2 సమూ. 13:39.

³¹2 సమూ. 18:5, 33ను; 19:6తో పోల్చి చూడు. ³²దావీదు ఎదురు ఉంచబడిన ఇష్ట కోర్కెలను అబ్జాలోము గ్రహించాడు (2 సమూ. 14:32). ³³దేశపు వ్యాయామ క్రీడల్లో పోటీ చేసేవారు “మమ్ములను వినియోగించుకొనండి లేకపోతే ఎక్కడికైనా వెళ్లనివ్వండి” అని బెదిరిస్తూ ఉంటారు! ³⁴తన అదృష్టం బహు ఎక్కువగా ఉన్నట్లు యోవాబు ఆలోచించియుండవచ్చు. ³⁵దృష్టిని తమవైపుకు ఆకర్షించుకునేలా చెడ్డ పనులు చేసే పిల్లలను నేను ఎరుగుదును; నీవు కూడా ఎరిగియుండవచ్చు ³⁶2 సమూ. 15:6, 12. దేశం కొరకు దావీదు చేసిన దానినంతటిని ఒకడు ఆలోచించినప్పుడు, అబ్జాలోము యిలా చేయడం ఎలా సాధ్యమయ్యిందో ఆశ్చర్యంగా ఉంటుంది. బజ్జెబతో తాను పోయిన తరువాత దావీదు మునుపటి దావీదు వంటివాడు కాదు అనేది ఒకే తీర్మానమైయుంది. ³⁷2 సమూ. 15:7లో “నలభై సంవత్సరాలు” అని ఉంది. కొన్ని ప్రాచీన ప్రతులలోను జోసీఫ్లోను “నాలుగు” అని ఉంది. ఇది ఎక్కువ ఖచ్చితమైనదై యుండవచ్చు. NASB, NIVల ఫుల్ నోట్లు చూడు. అయితే, సమూయేలు దావీదును అభిషేకించినది మొదలు నలభై సంవత్సరాలైయున్నట్లు కొందరు తలంచుతారు. ³⁸రికార్డులో లభించినంతమట్టుకు, రాజ కుటుంబికులలో గుర్రములు, రథములను తొలిగా వినియోగించినవాడు అబ్జాలోమే. ఇలా జరుగుతుందని సమూయేలు హెచ్చరించాడు (1 సమూ. 8:11). ³⁹2 సమూ. 18:18. సౌలు ముందుగా అదే చేశాడు (1 సమూ. 15:12). “రాజు లోయ” ఎక్కడ ఉందో మనకు తెలియదు. అది యెరూషలేమునకు సమీపంలో ఉండేయిండవచ్చు. ⁴⁰తన నామం జ్ఞాపకార్థంగా ఉండిపోవాలనేది అబ్జాలోము యొక్క ఉద్దేశమైనట్లు చెప్పాడు. తన జీవిత కాలంలోనే అతడు దీని చేసినందున, వెనువెంట వచ్చిన ఫలితం - ప్రచారం - “నాకు కుమారుడు లేడు” అనే వచనాన్ని గమనించు (2 సమూ. 18:18). అబ్జాలోము యొక్క కుమారులు ముందుగా ప్రస్తావించబడ్డారు (2 సమూ. 14:27); దాదాపు అందరు జస్యలోనే లేక చిన్నతనంలోనే చనిపోయి ఉంటారు?

⁴¹అబ్బాలోము యొక్క కార్యాలకు దావీదుకు తెలియకుండ ఉండడం కష్టం. ... అయితే దావీదు వాటి విషయంలో ఏమీ పట్టించుకున్నట్లు లేదు. ⁴²దేవాలయ నిర్మాణం ముగించేవరకు ఉన్నత స్థలాల్లో బలులు అర్పించడానికి అనుమతి యివ్వబడింది. అబ్బాలోము హెబ్రోనులో జన్మించినందున, అక్కడ బలి అర్పించడమనే సంగతి న్యాయంగా ఉన్నట్లు వినిపిస్తుంది. ⁴³తన నిజ స్వరూపాన్ని దాచుకొనడానికి భక్తిగా నడిపించినవారిలో మొదటివాడు అబ్బాలోము కాదు. అతడు హెబ్రోను వచ్చిన తరువాత, కుట్ర అధికమౌతుండగా అతడు తన కార్యకలాపాలను కొనసాగించాడు (2 సమూ. 15:12). ⁴⁴తన విహారయాత్ర విషయంలో ముందుగా అబ్బాలోము అబద్ధమాడాడు (2 సమూ. 13:23-27), కాని దావీదుకు అది గుర్తులేకపోవచ్చు. ⁴⁵అది అలా జరగాలని 2 సమూ. 15:10 అంటుంది. అది సంభవించినట్లు 13వ వచనం గుర్తించేస్తుంది. 2 సమూ. 19:10 వారు అబ్బాలోమును రాజుగా “నియమించారు” అని చెప్పుతోంది. గనుక ఏదో యొక్క రాజుగా చేసే కార్యక్రమం జరిగియుంటుంది. ⁴⁶2 సమూ. 15:12. అహీతోఫలును గురించి యొక్క తొలిసారిగా చదువుతాం. అతడు దావీదుకు సమ్మదగిన మంత్రిగా ఉన్నాడు (31 వ.). అహీతోఫలు బజ్జెబె యొక్క తాతయ్యుండవచ్చు (2 సమూ. 11:3తో 23:34ను ఉంచు) బజ్జెబె, ఊరియాలకు దావీదు చేసిన దానిని బట్టి అతడు కోపాన్ని దాచుకొనియుండవచ్చు. ⁴⁷దావీదు పట్టణాన్ని వదలిపోవడం మిలిటరీ నైపుణ్యమైనట్లు కొందరు తలంచుతారు. అయితే జీవితంలో యిప్పటివరకు జరిగిన దానికి దావీదు ప్రతిచర్య చేశాడు. ⁴⁸తరువాత షెబె తిరుగుబాటు దారులను రేపినప్పుడు, ఇశ్రాయేలీయులందరూ అతని వెంబడించినప్పుడు, దావీదు పట్టణాన్ని విడిచిపోలేదని గమనించు (2 సమూ. 20:2). ⁴⁹2 సమూ. 16:23. ⁵⁰అబ్బాలోము తన తండ్రితో సమాధానపడతాడేమోనని గనుక కుట్రలో తమకుండిన భాగాన్ని బట్టి వారు శిక్షింపబడతారనే కొందరు భయపడ్డారు. “నీవు నీ తండ్రికి అసహ్యుడవైతివని ఇశ్రాయేలీయులందరు తెలిసికొందురు” అనడంలో వెనుకనున్న ఉద్దేశమిది. దావీదు యొక్క ఉపపత్నులను కూడడంవలన, సమాధానపడే ప్రసక్తి యొకను లేదని అబ్బాలోము కనుపరచాడు.

⁵¹అబ్బాలోము కార్యాలకు రాజకీయమైన ముందు మాదిరి ఉన్నా. అతడు చేసింది ధర్మశాస్త్రానికి విరోధమైనది (లేవీయ. 18:7, 8; 20:11). ⁵²మరొక కుమారుడు తిరుగుబాటు తరువాత చేశాడు, అయితే అతడు యిప్పుడు చేయలేదు. ⁵³కీర్తన. 103:13వ లో దావీదు మాటలను గమనించు. ⁵⁴“ఎఫ్రాయీము అడవులు” అనే ప్రయోగాన్ని చూడు. ⁵⁵అబ్బాలోము యొక్క వెండ్రుకలు కొమ్మలకు ఎలా చుట్టుకొని పోయాయో జోసీఫ్ సవివరణతో కూడిన భాగాన్ని తన రచనలో వ్రాశాడు. ⁵⁶చెట్టుయొక్క ముండ్లలో అతని తల చిక్కుకొనినప్పుడు అతనికి స్పృహ పోయిందని అందువలన చిక్క వదిలించుకొనడానికి ప్రయత్నించలేదని చెప్పబడింది. ⁵⁷“గుండె” (2 సమూ. 18:14) శరీరం యొక్క కండర భాగానికి చెందింది. రక్త ప్రచురణకు అది “కేంద్రమై”యుంది. ఖడ్గం కడుపులోనికి పొడిచిన ఉదాహరణలు మనం కొన్ని చూచాం. ⁵⁸దావీదును అబ్బాలోమును నీకు కుడి ఎడమలను నిలిచి, తమ చెయ్యి ఊపుతో ప్రతి ఒక్కరికు ఈ సంగతిను సూచించవచ్చు.